

РЕШЕНИЕ

№ 6397

гр. София, 27.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1443** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 284, ал. 1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС) във вр. с чл.285 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба ,подадена от Д. О. И., ЕГН [ЕГН], понастоящем в Затвора С., срещу Решение № 7687/08.12.2023г постановено по адм.дело № 2636/2023г по описа на АССГ , с което е отхвърлена исковата му претенция за заплащане на обезщетение от Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ за причинени му имуществени вреди в размер на 1195 лв. представляващи равностойността на 16 бр. вещи иззети му с протокол № 213 и 214 от 13. 04. 2018 г., както и неимуществени вреди в размер на 1790 лв. за периода от 13. 04. 2018 г. до 10. 03. 2023 г. от преживения стрес и дискомфорт от отнемането на вещите и невъзможността да ги ползва. Намира за неправилен извода на съда ,че И. сам е възпрепятствал връщането на вещите ,иззети му с протокол № 213 и № 214 от 13. 04. 2018 г. ,тъй като не бил изявил желание да получи вещите по куриер за негова сметка . Твърди, че е подал такава молба с рег.№ 6105/27.12.2018г ,но с „изричен отказ“ ,на основание чл.82 ал.1 от ППЗИНЗС не му били върнати вещите. В тази връзка счита ,че извода на съда за неоснователност на исковата молба не кореспондира с фактите по делото и иска отмяна на решението на първоинстанционния съд и уважаване на предявените от И. искове в т.ч по отношение на главници и лихви , както и да му

се присъдят разносните пред двете инстанции.

В съд.заседание касатора се явява лично и с адв.Ю. ,като поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответника не се явява, изразява писмено становище за неоснователност на касац.жалба

Представителя на СГП чрез прокурор П. ,намира жалбата за неоснователна ,а обжалваното решение на АССГ за правилно и законосъобразно.

Настоящия касационен състав на АССГ намира, че обжалваното пред него решение № 7687/08.12.2023г постановено по адм.дело № 2636/2023г по описа на АССГ е валидно, допустимо и правилно.

Съдът е изяснил напълно фактическата обстановка по делото, събрал е относимите за правилното решаване на спора доказателства, при приложението на чл. 284, ал. 3 ЗИНЗС, обсъдил ги е в тяхната взаимна връзка и е направил верни правни изводи, които се споделят изцяло от настоящата инстанция при условията на чл. 221, ал. 2 от АПК .Това прави излишно тяхното преповтаряне.

Съгласно разпоредбата на чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3 от ЗИНЗС - нарушения на забраната осъдените да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко или нечовешко отношение включително и по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС, а именно забрана за поставянето им в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или поражат чувство на страх, незащитеност или малоценност. Тази отговорност е разновидност на отговорността по чл.1, ал. 1 ЗОДОВ ,а по отношение на общата деликтна отговорност ,разликата е досежно деликвента, както и досежно спецификата на причинната връзка – вредите трябва да са причинени при или по повод упражняването на административна дейност.

Основателността на иска предполага предварителното установяване на точно определени от законодателя кумулативно налични предпоставки: незаконосъобразен административен акт или незаконосъобразно действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице на държавата или общината; този акт да е отменен по съответен ред; да е настъпила вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; да е налице пряка и непосредствена връзка между постановения незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие и настъпилата вреда.

В конкретния случай се касае за вреди, които се твърди, че са причинени от бездействие на длъжностни лица на ГД „ИН“ във връзка със законовите им задължения по организацията и контрола на дейностите, осъществявани в местата за лишаване от свобода, включително и по отношение на осъществяване на конвойната дейност от служителите на „ГДО“.

Правилен е извода на административния съд, изведен от установената по делото фактическа обстановка, че в случая не се доказва противоправно поведение от страна на ответника, което е предпоставка за уважаване на исквете.

Иззетите при преместването на касатора негови вещи / описани в протокол № 213 и № 214 от 13. 04. 2018 г./ , са били оставени на съхранение в Затвора С., като при поискване от страна на собственика им и след спазване на определен ред за връщане или при освобождаване на лишения от свобода същите подлежат на връщане. Съгласно чл. 32, ал. 2 от ППЗИНЗС, при преместване на лишените от свобода в друго заведение вещите по ал. 1 могат да бъдат изпратени по тяхно искане и за тяхна сметка на новото място или на техни близки. Вещите не са загубени или унищожени , за да се иска заплащане на тяхната парична равностойност от ответника в настоящия процес . Предпочитанията на касатора , да се заплати паричната равностойност на вещите / доколкото същите били вече амортизирани и нямал интерес да ги получи обратно/ ,не обуславя наличие на причинени имуществени вреди, подлежащи на възмездяване по реда на чл.284 от ЗИНЗС . Както беше посочено по-горе ,за да е основателен искът в тази хипотеза е необходимо съблюдаване на предпоставките за ангажиране на деликтна отговорност за деликвента ,а именно противоправно поведение на длъжностни лица от съответната администрацията,каквито в настоящия случай не са налице.

Правилен е извода на първоинстанционния съд ,че ясно и недвусмислено е изяснено на касатора че има възможност задържаните електронни компоненти да бъдат доставени от Затвора С. до Затвора В. чрез избрана от него куриерска фирма за негова сметка / писмо рег. № 6054 / 20. 06. 2018 г. на зам. главен директор на ГДИН стр. 19 от първоинстанционното дело / . И. е възприел тези указания и с молба до началника на Затвора В. рег. № 6105 / 27. 12. 2018 г. (стр. 31) е поискал да му бъдат доставени чрез куриерска пратка описаните в нея вещи. Действително резолюцията върху тази молба ,поставена от ИСДВР Т., че лишения от свобода е уведомен, че „ ..съгласно чл. 82, ал. 1от ППЗИНЗС има право да получава храни и предмети, които ма право да ползва и държи при себе си само по време на свиждане“ ,не е прицизирана в достатъчна степен ,но категорично не може да се възприеме като отказ за връщане на вещите,както правилно е приел първоинстанционния съд.

В период от близо 5 години , л.с И. се е дезинтересирал от искането си за връщане на иззетите му през 2018г вещи ,докато с молби рег. М-874 / 23. 02. 2023 г. и рег. № М-977 / 28. 02. 2023 г. до началника на Затвора С., Д. И. е поискал отново оставените на съхранение вещи да му бъдат върнати. На последната молба е поставена резолюция, че описаните вещи по т. 2,3,4,9,15 и 16 могат да му се дадат след проверка и издаване на бележка. Останалите вещи могат да бъдат върнати на посочено от него лице или изпратени в Затвора В. за негова сметка,съотв. да ги получи от затвора С. в 6-месечен срок от освобождаването.

Следователно изцяло от действията на касатора е зависило положителното решаване на въпроса с връщане на вещите на касатора , ако същия е дал съгласие за връщането им за негова сметка. Доколкото няма заявено такова съгласие, а на основание на законовата норма, изпращането на вещите е за сметка на лишените от свобода, то и самите вещи не са транспортирани.

При това положение напълно неоснователни са доводите изложени в исковата молба, че е налице отказ за връщане на вещите, заради който отказ ищецът е претърпял претендираните с исковата молба имуществени и неимуществени вреди. В случая не е налице противоправно поведение от страна на ответника, а вещите не са получени само поради бездействието на самия ищец. Досежно обезщетението за неимуществени вреди , следва да се отбележи ,че освен недоказаност на първата предпоставка –

незаконосъобразни действия или бездействия или незаконосъобразен акт на администрацията ,не се доказва и негативно въздействие върху личността на касатора , което уронва човешкото достойнство или поражда чувство на страх, незащитеност или малоценност , субсимирано в резпоредбата на чл.3 от ЗИНЗС.

Лишена от правни аргументи е касационната жалба, що се отнася до твърдяното „съучастие на съда ,в издевателствата над лишените от свобода“ и „колегиална солидарност към отведения преходен съдия-докладчик“ и настоящия състав не дължи произнасяне по тези възражения.

Следователно ,липсата на касационни основания по чл. 209 от АПК респ. липсата на незаконосъобразни действия и бездействия или на виновно поведение от страна на ответника, което да подлежи на обезщетяване , водят до извода за правилност и законосъобразност на обжалваното Решение № 7687/08.12.2023г постановено по адм.дело № 2636/2023г по описа на АССГ .

Доколкото в производството по ЗИНЗС не е предвидено изрично заплащане на юрисконсулско възнаграждение, за разлика от това по ЗОДОВ , както и предвид обстоятелството ,че в хода и разглеждане на делото и от първоинстанционния съд и от касационната инстанция , представител на ответника не се е явил нито веднъж в съд.заседание ,съдът счита че не следва да се присъжда юрисконсулско възнаграждение , претендирано от последния .

Водим от гореизложеното ,съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 7687/08.12.2023г постановено по адм.дело № 2636/2023г по описа на АССГ

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: